କ୍ରିଷନ କୁମାର, ସହାୟକ ସଚିବ, ବଜାର

ସମିତି, ଭିୱାନୀ, ଭିୱାନୀ ଜିଲ୍ଲା, (ହରିୟାଣା)

ବନାମ

ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ କୃଷି ବିପଣନ ପରିଷଦ,

ପାଞ୍ଚକୁଲା ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ସଚିବଙ୍କ ଜରିଆରେ ।

31, ମାର୍ଚ୍ଚ 1997

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଡି. ପି. ୱାଧୱା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ-ନିଯୁକ୍ତି-ଆବଶ୍ୟକ ଯୋଗ୍ୟତା ନଥିବା ଆଧାରରେ ବରଖାସ୍ତ-ବୈଧତା-ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ କୃଷି ବିପଣନ ପରିଷଦ-ସହକାରୀ ସଚିବଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି-ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା-ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାରେ ତିନି ବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତାର ଆବଶ୍ୟକତା-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି-ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅଭିଜ୍ଞତା ପ୍ରମାଣପତ୍ର-ଏହା ଅର୍ଦ୍ଧ-ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାର ନଥିଲା-ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବରଖାସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା-ବରଖାସ୍ତକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ-ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ-ଆବେଦନ-ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବେଆଇନ ଦର୍ଶାଇ ପ୍ରଭାବିତ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଚୟନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ 3 ବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତା ନଥିଲା-ଆବେଦନକାରୀ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୟସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି-ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସହକାରୀ ସଚିବ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2782/1997 ।

C.W.P. ସଂଖ୍ୟା 16133/1995 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 29.5.96 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ସୁଧୀର ୱାଲିଆ ଏବଂ ଏମ୍. ଏସ୍. ଦହିୟା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବି. ଏସ୍. ଚହର୍ ଏବଂ ବିନୟ ଗର୍ଗ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ଏହି ଆବେଦନ, CWP ସଂଖ୍ୟା 16133/95 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର 29, ମେ1996 ତାରିଖର ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ କୃଷି ବିପଣନ ପରିଷଦର ସହକାରୀ ସଚିବ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବିଜ୍ଞପିତ 11ଟି ପଦବୀ ମଧ୍ୟରୁ 6ଟି ପଦବୀ ସାଧାରଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ, 3ଟି ପଦବୀ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ପାଇଁ ଏବଂ 2ଟି ପଦବୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଛୁଆ ବର୍ଗଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ଥିଲା। ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦାବିର ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ କୃଷି ବିପଣନ ପରିଷଦ ସେବା ନିୟମାବଳି, 1974 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ନିୟମାବଳି') ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ଏହିପରି ଭାବରେ ଥିଲା:

" (1) ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସ୍ନାତକ; ଏବଂ

(2) ପଞ୍ଜାବ କୃଷି ଉତ୍ପାଦ ବିପଣନ ଅଧିନିୟମ, ନିୟମ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀ ବିଷୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଜ୍ଞାନ; ଏବଂ

(3) ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ/ଅର୍ଦ୍ଧ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାରେ ଅତିକମରେ ତିନି ବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ହରିୟାଣା ଭଣ୍ଡାରଗାର ନିଗମରେ (i) 6.10.1984 ରୁ 4.1.1985, (ii) 7.1.1985 ରୁ 31.3.1985, (iii) 6.5.1985 ରୁ 28.7.1985, (iv) 30.7.1985 ରୁ 29.10.1985 ଏବଂ (v) 2.11.1985 ରୁ 5.12.1985 କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିଲା । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ, 24.4.1988 ଏବଂ 30.4.1991 ମଧ୍ୟରେ ହିସାରର ହିସାର ଜାତୀୟ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡ୍ ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଭିଜ୍ଞତା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ସେହି ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ଅଗଷ୍ଟ 1, 1992 ରେ ସେବାରେ ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା

161/95 ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 2, ଜାନୁଆରୀ 1995 ର ରାୟ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପରିଷଦକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନିଯୁକ୍ତି ସଠିକ୍ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ କି ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି, ତେବେ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବାତିଲ କରାଗଲା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହାର ଅଗ୍ରଗତିରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନଥି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଏକ ନୋଟିସ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ନଥି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସେଗୁଡିକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ:

> " ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 6 ଥିବା ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ କୁମାର, ହିସାରର ହିସାର ଜାତୀୟ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡର ଅଭିଜ୍ଞତା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ହିସାବରକ୍ଷକ-ତଥା-କିରାଣୀ ଭାବରେ 24.4.1988 ରୁ 30.4.1991 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅଭିଜ୍ଞତା ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ଯାଞ୍ଚ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରେ । ଯଦି ଅଭିଜ୍ଞତା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ, ତେବେ ପରିଷଦ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବାତିଲ କରିବାର ଅଧିକାର ସଂରକ୍ଷିତ ରଖେ ।

ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରମାଣପତ୍ରକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ହିସାର ଜାତୀୟ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସୋସାଇଟି ଏକ ଅର୍ଦ୍ଧ-ସରକାରୀ ସୋସାଇଟି ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ । ସେହି ସୋସାଇଟିକୁ ସରକାରୀ ପାଣ୍ଠିରୁ କୌଣସି ଯୋଗଦାନ ଦିଆଯାଉନଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଆଦେଶକୁ ପ୍ରଶ୍ନରେ ରଖି ସେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହା ଆବେଦନ ।

1996 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 30 ତାରିଖରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ନିମ୍ନମତେ କୁହାଯାଇଥିଲା:

> " ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୟସ 36 ବର୍ଷ ଏବଂ ସେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ

ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଶ୍ରେୟରେ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ନଥି ରହିଛି । ତେଣୁ, ସେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ବିଚାରରେ ତାଙ୍କ ମାମଲା ବିଚାର କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଉ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଦ୍ୱାରା ଜବାବି-ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହଁନ୍ତି । ସେମାନେ ପାରା 3 (f) ରେ ସେମାନଙ୍କର ଜବାବି-ସତ୍ୟପାଠରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ହିସାର ଜାତୀୟ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ହରିୟାଣାର ସମବାୟ ସମିତିର ନିବନ୍ଧକଙ୍କ ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅର୍ଦ୍ଧ-ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ପୂରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ କୌଣସି ବେଆଇନ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦାଖଲ କରିନାହାଁନ୍ତି । ସେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ସଠିକ୍ ବୋଲି ଜଣାପଡିଥିଲା । ସହକାରୀ ସଚିବ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦିଓ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ଏହା ଏକ ଅର୍ଦ୍ଧ-ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ନୁହେଁ, ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ସହିତ ନିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିଥିଲେ ଯେ 1995 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 6 ତାରିଖର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା 3 ବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ହଟାଇ ନିୟମରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି 1995 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 31 ତାରିଖରେ ସମାପ୍ତି ବରଖାସ୍ତ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ବିଚାର କରାଯାଇପାରେ ଯେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ କହିଛନ୍ତି ଯେପରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯୋଗ୍ୟତା ହେଉଛି ଏକ ସର୍ତ୍ତ, ଏବଂ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ଯୋଗ୍ୟତା ନଥିଲା, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ ।

ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଯୁକ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ୍ କି? କଠୋର ଭାବେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ବେଆଇନତା ନାହିଁ କାରଣ ଚୟନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ 3 ବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତା ନଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ସହକାରୀ ସଚିବ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଯୋଗ୍ୟତା ଭାବେ 3 ବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତା ଆବଶ୍ୟକ

ଥିଲା । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ 1992 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 10 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଅନୁମତି ମଧ୍ୟରେ, ସେ ସହକାରୀ ସଚିବ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସହକାରୀ ସଚିବ ଭାବେ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ମଧ୍ୟ ବିବାଦୀୟ ହୋଇନାହିଁ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିନାହିଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୟସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସହକାରୀ ସଚିବ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ଉଚିତ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ବାସ୍ତବ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ପରମାଦେଶ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ.   ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।